

[Aksel Larsen.]

og vilkårene for dansk eksport, især af landbrugsprodukter, forbedres mest muligt.

Så længe en sådan begrænsning af importen opretholdes, anser folketinget det for nødvendigt, at der består en tildelingsordning, således at alle, der kan godtgøre et rimeligt behov for erhvervelse af personmotorkøretøj, kan få købstilladelse. I det omfang, valutabalancen tillader import ud over det hertil fornødne, bør personmotorkøretøjer, der erhverves uden købstilladelse, belægges med en betydelig forhøjet omsætningsafgift.

Folketinget går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Kirkegaard: Som det fremgår af betænkningen, nåede udvalget ikke til enighed om en fælles indstilling; ingen havde formentlig heller ventet det. Men det er rigtigt som hævdede af det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at der i udvalget er ført en både saglig og fordragelig forhandling, til tider en næsten underholdende forhandling, og også for det ærede medlems bidrag til det sidste takker jeg ham.

I dag var det ærede medlem hr. Holmberg nok så skarp i tonen, og det ærede medlem tvivlede på, at jeg som medlem af det radikale venstre turde give udtryk for mit virkelige synspunkt, hvad angår det lovforslag, som vi her behandler. Det tør jeg, og jeg viger ikke tilbage for at sige, at jeg mener, at de afgifter, vi her behandler og formentlig om lidt vedtager, er for store. Jeg kan imidlertid berolige det ærede medlem med at tilføje, at jeg håber på, at vi ad åre får mulighed for at nedsætte de store afgifter. Men jeg mener ikke, vi kan gøre det nu; desværre kan vi ikke nu gå ud over den moderate aftrapningsordning, som er foreslået. Og når vi ikke kan gå videre med hensyn til nedsættelse nu, er det efter min mening simpelt hen, fordi den økonomiske situation ikke tillader det.

Af henvendelser, som er sket til udvalget, og af mere private breve, som jeg har mod-

taget, har jeg fået det indtryk, at det hele landet over kniber med at forstå de forskellige afgiftssatser. Det forekommer mig, at der er mening og logik i dem. Jeg mener, det er rigtigt, at en erhvervsdrivende, som har vanskeligt ved at undvære f. eks. en varevogn i sin virksomhed, kan anskaffe sig en sådan ganske uden omsætningsafgift, og efter den kommende lov får han nok så megen ret til at bruge den vogn, som han har nu; men skal en varevogn bruges til dels også til privatkørsel, altså i nogen grad som privatvogn, må der svares halv omsætningsafgift, og vil endelig en medborger have den fine personvogn både til forretnings- og til privatkørsel, så først skal den fulde omsætningsafgift betales. Jeg mener, det er gode begrundelser for de forskellige afgifter. Men ingen — og det beder jeg om at enhver forstår — kan med rimelighed forlange, at de forskellige afgifter skal give de samme rettigheder.

Adskillige vognmænd har over for mig besværet sig over, at netop deres erhverv i ganske særlig grad blev ramt af de for store afgifter. Jeg tror dog, det er værd at nævne i denne forbindelse, at det, vognmændene særlig tænker på, er benzinafgiften og vægtafgiften. Derfor mener jeg, der er grund til at nævne, at det jo ikke er meningen fra nogen side at ramme bestemte erhverv med disse afgifter, aldeles ikke. Det er naturligvis meningen, at de afgifter, som bliver pålagt motorejerne enten som omsætningsafgift, som benzinafgift eller som vægtafgift, skal fordeles på alle — det beder jeg om at i særlig grad vognmændene vil forstå.

Hvad angår samlefabrikkerne, får de jo for så vidt lige så gode vilkår at arbejde under, som de har nu, men blot andre forhold. Jeg er tilbøjelig til at tro, at samlefabrikkerne har for gode vilkår. Det er ganske vist vanskeligt at bedømme som almindeligt medlem af udvalget, men så vidt jeg kan skønne efter de oplysninger, der foreligger, er samlefabrickernes udnyttelse af deres store industrielle anlæg for ringe. Det er også mit indtryk, at den beskyttelse, der er tale om, ikke er told, men en form for beskyttelse, som svarer dertil, og jeg tror, den er for stor i forhold til den beskæftigelse, som findes på samlefabrikkerne, og i øvrigt også i forhold til den arbejds løn, der udbetales. Min opfattelse er